

Wilt in uw gebeden blijven gedenken

Herman Johan Spekhorst

echtgenoot van

Miep Bulter

Hij werd geboren 18 april 1935 te Denekamp, overleed 17 november 1997 thuis in zijn vertrouwde omgeving - 12 dagen na zijn 34-jarig huwelijk - en werd begraven 21 november op het kerkhof van de Sint Nicolaas parochie te Denekamp.

Herman heeft heel zijn leven een grote liefde voor de natuur gehad. Deze stamt uit zijn jeugd jaren die hij zo gelukkig heeft doorgebracht aan het kanaal Almelo-Nordhorn - waar toentertijd de natuur zo ongerept was. Graag haalde hij ook oude verhalen op over gebeurtenissen die zich vroeger rond zijn ouderlijke woning hebben afgespeeld.

Vijf en dertig jaren is hij zonder ooit te verzuimen op en neer gereden van Denekamp naar Oldenzaal waar hij werkte bij Vos. Hij heeft het bedrijf zien groeien van een klein familiebedrijf tot een grote bouwonderneming. Al die tijd heeft hij met alle inzet en overgave meegewerkt aan de bloei van deze onderneming. Zijn liefde voor bouwen blijkt ook uit het enthousiasme en de vreugde waarmee hij steeds verder zijn huis aan de Geert van Woustraat perfectioneerde en van alle gemakken voorzag.

Ook maatschappelijk heeft Herman zich jarenlang ingezet. Slechts weinigen deden tevergeefs een beroep op zijn financiële en administratieve kwaliteiten. Hij is penningmeester geweest van zowel het kerk- als het schoolbestuur. Het mortuarium is mede door Herman's toedoen tot stand gekomen. En na zijn werkzame leven is hij nog penningmeester geweest van zijn geliefde Probusclub. Trouw bezocht hij de bijeenkomsten en enthousiast nam hij deel aan de activitei-

ten ervan. Hij ontmoette er wekelijks gelijkgestemden - hetgeen Herman veel vreugde verschaftte.

Doch Herman's hart lag op de Selhorst. Vijftien jaren in totaal heeft hij samen met zijn gezin daar genoten van hun boerderijtje. Van een bouwval is het geworden tot een sfeervol en gezellig tweede huis waar velen - bijvoorbeeld met Pasen als de familie Spekhorst traditioneel eieren kwam eten - gastvrij zijn ontvangen. Vooral na zijn pensionering maakte Herman dagelijks zijn ritje naar de Selhorst. Hij hield van de buitenlucht, de werkzaamheden en vooral niet te vergeten de gezelligheid aldaar bij de noabers. Samen met Wilfried heeft hij intens genoten van hun beider hobby: de Shetland pony's die ze ook samen met Johan hadden.

Hoogtepunten waren de laatste jaren de reizen die Herman samen met Miep maakte door het Franse land. Enthousiaste verhalen wist hij na afloop te vertellen aan vrienden en familie over de bijzonder fraaie landschappen en kastelen waar ze samen van genoten hadden. Plannen voor de volgende reis ontstonden al spoedig na de vorige . . . . .

Na hun laatste vakantie openbaarde zich geheel onverwacht een slopende ziekte. Maandenlang heeft Herman ondanks zijn steeds toenemende pijnen gestreden en zich dapper verzet. Tot op het laatst toe was hij optimistisch en sterk, doch de strijd bleek een zeer ongelijke. Wel heeft hij op 19 september nog het huwelijksfeest van Ingrid en Gerd mee kunnen vieren. Met velen heeft hij zich toen nog intensief onderhouden. Hij heeft zeer veel genoten van deze prachtige dag. Hoe graag had hij ook nog de bouw van het nieuwe huis van Wilfried en Ellen meegemaakt - uitgerekend op zijn geliefde Selhorst. Slechts de tekeningen ervan heeft hij mogen zien.... Herman stierf zoals hij had geleefd: dapper, voorbeeldig, waardig en met een groot vertrouwen in God.

Wij danken u hartelijk voor uw belangstelling en medeleven bij het overlijden van mijn lieve man en onze zorgzame vader.

Miep Spekhorst - Bulter
Wilfried en Ellen
Ingrid en Gerd